

РЕШЕНИЕ

№ 1592

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8802** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба, вх. № 26448 от 24.08.2020 г. и вх. № 26682 от 25.08.2020 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [улица], представляно от управителя Т. П. С. чрез адв. А. Черногорски от АК – Р., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, ап. 1 срещу Заповед № ФК – С516 – 0459717 от 04.06.2020 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от Л. П. Х., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП.

С жалбата се моли съда да отмени оспорената заповед, тъй като съдържашото се в нея разпореждане за запечатване, което е неправилно, немотивирано, необосновано и най – вече невярно, по отношение на изложените в заповедта твърдения. Излагат се доводи, че в мотивите на административния орган няма такива, които да са пряко обвързани с евентуално извършеното нарушение, а са общи, хаотични и бланкетни. Излагат се подробни съображения по съществуването на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. Черногорски, който поддържа жалбата, предлага да се уважи. Претендира разности, за които представя списък.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов

контрол” при ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. Р., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на търсеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и депозира писмено становище.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.05.2020 г. в 12, 41 часа е извършвана проверка в търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - магазин, находящ се в [населено място], [улица] и стопанисван от жалбоподателя.

В хода на проверката е установено, че в търговския обект има 4 броя фискални устройства, монтирани и въведени в експлоатация, свързани дистанционно с НАП, модели ФУ.

На 30.05.2020 г. са представени изисканите с протокол № 0459717 от 25.05.2020 г. 4 броя КЛЕН от 4 броя ФУ, монтирани в обекта за датата 04.04.2020 г., както и справка – извлечение за извършените плащания чрез ПОС терминалните устройства, налични в обекта за дата 04.04.2020 г. При извършен преглед на представените доказателства е установено, че за извършено плащане на сума в размер на 39,11 чрез ПОС терминал с разпечатка от 19:26:58 ч. на 04.04.2020 г., видно от представените 4 броя КЛЕН за 04.04.2020 г. от 4 броя ФУ в обекта, не е регистрирано извършеното плащане чрез издаване на фискален бон на стойност от 39,11 лв. от фискалните устройства в обекта. Тази фактическа обстановка е описана в Протокол за извършена проверка (ПИП) серия АА № 0459717 от 25.05.2020 г. Посочено е, че горното изпълнява състава на чл. 3, ал. 9 от Наредба № Н – 18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изисквания към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, която предвижда, че лице, което извършва продажби на услуги чрез автомат на самообслужване, с изключение на услугите с развлекателен характер, е длъжно да регистрира и отчита всяка продажба чрез фискално устройство по чл. 2, ал.2, т.1 или 2, което се вгражда в автомата, и се издава фискална касова бележка на хартиен носител.

В заключение е посочено, че се налага ПАМ – запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за срок от 10 дни на основание чл. 186, ал. 1, т.1, б. „а” от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК от надлежна страна, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

По въпроса за валидността на оспорената заповед, съдът намира, че заповедта за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед № ЗЦУ – ОПР - 16 от 17.05.2018 г. на изпълнителния директор на НАП.

По силата на чл. 186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Относителните разпоредби на чл. 118 ЗДДС в случая се тези на: алинея 1, според която всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

От друга страна нормата на чл. 3, ал. 9 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. на министъра на финансите, в сила от 28.01.2020г., определя, че всяко лице, което извършва продажби на услуги по обмяна на валута чрез автомат на самообслужване, е длъжно да регистрира и отчита всяка продажба чрез фискално устройство по чл. 2, ал. 2, т. 1 или 2, което се вгражда в автомата, и се издава фискална касова бележка на хартиен носител. Следователно на жалбоподателя е наложена ПАМ за нарушаване на чл. 3, ал. 9 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г., докато в мотивите на процесната заповед е описано нарушение по чл. 3, ал. 1 от Наредбата, т.е. е допуснато съществено процесуално нарушение от ответника при налагането на ПАМ, тъй като е посочено несъставомерно нарушение.

При така установеното нарушение на процесуалните правила, съдът намира, че не е необходимо да изследва съставомерността на описаната фактическа обстановка, тъй като в съдебното производство осъществява контрол за законосъобразност на административния акт и е извън неговата компетентност да преквалифицира посочените за нарушени разпоредби.

С оспорената заповед е постановено да се приложи ПАМ - запечатване на обект за срок от 14 дни, което е обосновано с вида на нарушението.

Така определенният размер е правилен. Той съответства на съдържанието се в чл. 22 от ЗАНН позитивна правна уредба на ПАМ. Съгласно същата, принудителните административни мерки могат да притежават една или повече от следните функции: превантивна, преустановителна и възстановителна. Съдържанието на конкретната ПАМ и предпоставките за налагането ѝ я определят като превантивна и преустановителна.

Влияние върху продължителността на ПАМ в този случай оказва целта по реализирането не само на преустановителната, но и на превантивната функция. Още повече, че в случая е възможно АНО да не е санкционирал жалбоподателя именно защото е сметнал, че прилагането на ПАМ би било достатъчно за постигане на превантивната и предупредителна функции по отношение на търговеца. Продължително упражняваната търговска дейност обосновава притежанието на високи професионални познания по отношение на фискалното законодателство и разколебава всяко предположение за случайния характер на допуснатото нарушение.

Дори и да се приемат за основателни възраженията на жалбоподателя, че в случая не се касае за укриване на доходи, тъй като въпросната покупка е регистрирана през ПОС терминално устройство, а самото неиздаване на фискален бон е в следствие от

недобросъвестно поведение на конкретен касиер. В този случай виновното лице търпи съответната дисциплинарна и имуществена отговорност.

Необходимо да се посочи, че съгласно доказателствата по делото не се отчита разлика в касовата наличност, както и че не са налице данни за други нарушения от същия вид, извършени от жалбоподателя.

С оглед на всичко изложено, настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК – С512 – 0459717 от 04.06.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които водят до нейната незаконосъобразност.

По изложените съображения, жалбата на [фирма] е основателна и като такава следва да бъде да бъде уважена, а обжалваната заповед отменена като незаконосъобразна.

При този изход на спора, следва да се уважи искането на жалбоподателя и да му се присъдят сторените съдебно – деловодни разноски по делото в общ размер от 350, 00 лв., от които 50, 00 лв. внесена държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лв.

Водим от горното, Административният съд – С. град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], Заповед № ФК – С516 – 0459717 от 04.06.2020 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от Л. П. Х., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сторените съдебно – деловодни разноски в общ размер на 350,00 (триста и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд - в 14 -дневен срок, от съобщаването му.

СЪДИЯ: